3 de maig: Sant Felip i sant Jaume, apòstols

Text de l'Evangeli (*Jn* 14,6-14): En aquell temps, Jesús digué a Tomàs: «Jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no ve al Pare si no és per mi. Si m'heu conegut a mi, també coneixereu el meu Pare; i ja des d'ara el coneixeu i l'heu vist». Li diu Felip: «Senyor, mostra'ns el Pare i ja en tenim prou». Li diu Jesús: «¿Tant de temps que soc amb vosaltres i no m'has conegut, Felip? Qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare. ¿Com dius tu: "Mostra'ns el Pare"? ¿No creus que jo soc en el Pare i el Pare és en mi? Les paraules que jo us dic no les parlo per mi mateix. I el Pare que està en mi fa les seves obres. Creieu-me que jo soc en el Pare i el Pare en mi; i si no, creieu per les obres mateixes.

En veritat, en veritat us dic: el qui creu en mi també ell farà les obres que jo faig; i les farà encara més grans, perquè jo vaig al Pare. I tot allò que demaneu en el meu nom ho faré, per tal que el Pare sigui glorificat en el Fill. Si demaneu alguna cosa en el meu nom, jo la faré».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jo soc el camí, la veritat i la vida. Qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare»

Mn. Joan SOLÀ i Triadú
(Girona, Espanya)

Avui celebrem la festa dels apòstols sant Felip i sant Jaume. L'Evangeli fa referència a aquells col·loquis que Jesús tenia només amb els Apòstols, i en els que procurava anar-los formant, per tal que tinguessin idees clares sobre la seva persona i la seva missió. És que els Apòstols estaven imbuïts de les idees que els jueus s'havien fet sobre la persona del Messies: esperaven un llibertador terrenal i polític, mentre la persona de Jesús no responia en absolut a aquestes imatges preconcebudes.

Les primeres paraules que llegim en l'Evangeli d'avui són resposta a una pregunta de l'apòstol Tomàs. «Jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no ve al Pare si no és per mi» (Jn 14,6). Aquesta resposta a Tomàs dóna peu a la petició de Felip: «Senyor, mostra'ns el Pare i ja en tenim prou» (Jn 14,8). La resposta de Jesús és —en realitat— una reprensió: «¿Tant de temps que soc amb vosaltres i no m'has conegut, Felip?» (Jn 14,9).

Els Apòstols no acabaven d'entendre la unitat entre el Pare i Jesús, no hi acabaven de veure el Déu i Home en la persona de Jesús. Ell no es limita a demostrar la seva igualtat amb el Pare, sinó que també els recorda que ells seran els qui continuaran la seva obra salvadora: els atorga el poder de fer miracles, els promet que estarà sempre amb ells, i qualsevol cosa que demanin en nom seu, els la donarà.

Aquestes respostes de Jesús als Apòstols, també les dirigeix a tots nosaltres. Sant Josepmaria, tot comentant aquest text, diu: «'Jo sóc el camí, la veritat i la vida'. Amb aquestes inequívoques paraules el Senyor ens ha mostrat quina és la sendera que mena a la felicitat eterna (...). Ho declara a tots els homes, però especialment ens ho recorda als qui, com tu i com jo, li hem dit que estem decidits a prendre'ns seriosament la nostra vocació de cristians».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Crist en persona és el camí, per això diu: 'Jo sóc el camí'. La qual cosa té una explicació molt veritable, ja que per mitjà d'Ell podem acostar-nos al Pare» (Sant Tomàs d'Aquino)

- «Felip ens ensenya a deixar-nos conquistar per Jesús, a estar amb Ell i a convidar també els altres a compartir aquesta companyia indispensable; i, veient, trobant Déu, a trobar la veritable vida» (Benet XVI)

- «Déu 'vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat' (1Tm 2,4), és a dir, del Crist. Cal, doncs, que el Crist sigui anunciat a tots els pobles i a tots els homes i que així la Revelació arribi a tot el món» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 74)